

[Mimi Jakobsen]

»At klarlægge, hvorledes man på et realistisk grundlag kan lede trafikken i en bedre retning, dvs. en kollektiv retning«.

Jeg synes, at flere ordførere har været inde på i dag, at man ikke skal se disse to befordringsmåder som nogle modstridende interesser, men som i høj grad noget, der er afpasset efter, at folk har forskellige ønsker. De bor forskellige steder, og de har helt vidt forskellige muligheder for at lade sig befordre. Det skal der være plads til også, og så skal man i hvert fald ikke, som ordførerne også har konkluderet, ved en helt urimelig beskatningspolitik stille disse mennesker uendeligt meget ringere.

Vi mener altså fortsat, at bilismen er et helt nødvendigt supplement, eller rettere, jeg ved ikke, hvad der skal være et supplement til hvad, men i hvert fald må den private bilisme have nogle vilkår, som gør, at man kan lade sig befordre, og jeg må indrømme, at det har undret mig meget, at fru Margrete Auken kan stille det op, som om det er de rige og de raske, der kører i bil, og resten – var det afvigerne, de blev kaldt? – kan så i øvrigt lade sig transportere til fods eller på cykel eller med en bus, hvis der skulle komme en forbi. Jeg synes, at det er naivt og simplificeret. Hvem er det, der har mest brug for en bil? Ja, det er vel i virkeligheden den familie med de to børn, der skal af sted på en daginstitution kl. 7 om morgenen. Det er noget, der kan gøre livet lidt lettere for dem, at man ikke skal have to børn på en cykel, eller man skal have dem ud ved et iskoldt busstoppested og derefter veksle bus tre gange for at nå frem. Det er de raske og de rige! Det er også de raske og de rige sikkert, der bor 40 km fra deres arbejdsplads og desværre ikke har råd til at flytte nærmere eller desværre ikke kan finde sig et passende arbejde i nærheden af, hvor de bor. Det er måske også de raske og de rige, der har natarbejde på et plejehjem og hverken kan komme frem eller tilbage uden en taxakørsel, som bruger det meste af deres to timelønninger. Er det de raske og de rige? Det er så simpelt, simplificeret og dumt, at man næsten må tage sig til hovedet. Og det er disse mennesker, man nu vil putte ind i nogle systemer. Det er glimrende, hvis de var der. Det er glimrende, hvis man havde råd til fra samfundets side at sætte busser ind til dem kl. 4 og kl. 6 om morgenen, men det har man ikke, og det var

måske noget nemmere at lade disse mennesker have mulighed for at transportere sig selv. Så dette med de raske og de rige synes jeg nok, jeg vil bruge temmelig hårde ord på at tilbagevise; det er simpelt hen forvansket og fortegnet. Jeg vil tværtimod påstå, at det netop er de raske og de rige, der kan tillade sig i dag at tage cyklen, der kan tillade sig at bruge den kollektive trafik, for det er dem, der har de bekvemme arbejdstider, det er dem, der har råd til at bo i nærheden af, hvor de arbejder, og i øvrigt har tiden til det. Det er ikke de andre, der skal på daginstitution og hente to børn og købe ind inden klokken halv seks; for da er det nok ikke så morsomt at skulle vente på en bus i tre kvarter. I øvrigt ved man jo, hvor lang tid det tager selv i et tæt befolket område – det gælder i Københavns amt f.eks. – bare at komme på tværs af de eksisterende buslinier. Det er meget udmærket, at man kan komme til byen, til København, på kort tid, men skal man på tværs i en kommune som Gladsaxe, tager det halvanden time at køre tre kilometer eller sådan noget, og det er jo ikke ligefrem noget, der fremmer folks lyst til at betjene sig af busserne.

Det er derfor vores holdning, at man naturligtvis, så vidt der overhovedet er økonomisk mulighed for det, og så vidt der er behov for det, skal imødekomme den gruppe i befolkningen, der ønsker at bruge den kollektive trafik, men man skal ikke forsøge at presse den resterende gruppe over i denne form, da det af utroligt mange grunde er umuligt for den at passe det, den skal, hvis den skal bruge den kollektive trafik.

Vi har som deltager i det økonomiske forlig været med til at bevilge ekstra penge til den kollektive trafik – i ministerens redegørelse er nævnt de 100 mill. kr., der kom ekstraordinært – plus en omfordeling af beskæftigelsesplanen. Det har vi gjort med glæde, og det vil vi sandsynligvis gøre igen, hvis det skulle blive os, der deltager i det næste forlig. Derimod har vi været meget betænkelige ved de store nedskæringer på vejnettet, og jeg må sige, at man nok ikke skal regne med, at CD vil gå meget længere, fordi det simpelt hen efterhånden er en uforsvarlig besparelse, vi ikke kan lade køre fra år til år. Det er jo fuldstændig rigtigt, som ministeren siger, at det ikke alene er bilismen, der bruger vejnettet. Det er i høj grad også den kol-